

Bøgholm: Hvor det gælder afsky for det, der i dag foregår i Grækenland, tror jeg ikke, der vil være uenighed af nogen art i denne høje forsamling.

Som medlem af Europarådet har jeg været og er jeg af den opfattelse, at juntaens Grækenland ikke hører hjemme i Europarådet, og at Grækenland, hvis det ikke selv havde trukket sig tilbage, burde være blevet ekskluderet af Europarådet. Jeg kender meget vel de minusser, der knytter sig til denne fremgangsmåde. Det vil ikke længere være muligt for Europarådet at sende en undersøgelseskommission til Grækenland; men det vil være muligt for Europarådet, også når Grækenland ikke er medlem, at optage græske forhold til debat. Vi har i Europarådet en kommission for ikke-repræsenterede nationer, og på basis af en rapport fra denne kommission vil det være muligt at debattere Grækenland, og det skulle ikke undre mig, om vi fik lejlighed til det. Det skulle måske undre mig mere — desværre kun — om vi ikke fik det.

Men der er en afgørende forskel mellem Europarådet og NATO. Europarådet er et politisk organ. NATO er først og fremmest — jeg siger ikke udelukkende, men først og fremmest — et sikkerhedspolitisk organ. Det har da heller ikke været sådan, at der til medlemskab af NATO har været knyttet nogen fordring om demokratisk statsordning. Selv om der er tegn på tøbrud i Portugal — lykkeligvis — er Portugal da endnu i dag en diktatorisk styret stat. Tyrkiet har været det en overgang, men blev ved at være medlem af NATO.

Jeg anser det for rigtigt og nyttigt, når den danske regering gennem statsminister og udenrigsminister over for vor store allierede i vest har givet udtryk for danske synspunkter. Jeg tror dog ikke som hr. Kai Moltke, at det vil være rimeligt at forlange af statsministeren, at han skulle referere samtalen med præsident Nixon. Hvis man skulle til at referere sådanne samtaler, er jeg bange for, at vor statsminister ikke ville få tilstrækkelig mange af dem.

Men der er en afgørende forskel mellem at forelægge danske synspunkter og vedtage en folketingsbeslutning. Når der forelægges danske synspunkter, vil disse indgå i overvejelserne. Den amerikanske præsident vil afveje de politiske hensyn med de militære

hensyn, og ligesom det ærede medlem hr. Erik Kragh kan jeg ikke se bort fra, at der i denne sag også er andet end politiske aspekter.

Amerika må nødvendigvis overveje, hvorledes en nægtelse af at forsyne Grækenland med våben, som dette land og måske også andre uden for Grækenland mener nødvendigt af hensyn til landets forsvar, vil virke. Vi er i en situation, hvor russisk politik er ikke bare aktiv, men tegner sig, som om den er aggressiv, og hvor i alt fald faren for krigersk konflikt i Det mellemste Østen er rykket måske temmelig nær. I denne situation er det naturligt, om Amerika overvejer, hvorvidt man bør give de politiske eller de militære sikkerhedspolitiske hensyn en præference. En dagsorden, ligegyldig hvilken af de foreslåede dagsordener, tager — og det er vel naturligt — et ensidigt politisk hensyn. Jeg mener ikke, man kan nøjes med dette ensidige politiske hensyn. Jeg mener, det sikkerhedspolitiske må med ind, og derfor — jeg skal se bort fra at foreslå nogen dagsorden — vil jeg ikke være i stand til at stemme for noget af de foreliggende forslag om motiveret dagsorden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden: Forinden afstemningen må ændringsforslaget foreligge trykt og omdelt, og det er derfor nødvendigt at udsætte mødet. Det genoptages kl. 17.55.

Mødet udsat kl. 17.40.

Mødet genoptaget kl. 17.55.

Ændringsforslaget af *Sogaard* (se sp. 6186) til forslaget om motiveret dagsorden af *Lembourn* (se sp. 6162) vedtoges uden afstemning.

Det således ændrede forslag om motiveret dagsorden sålydende:

Folketinget henstiller til regeringen, at den fortsat direkte over for de NATO-lande, der leverer militærudstyr til Grækenland og fortsat i NATO, bl. a. under